

Tekbirlerimiz Bile Cansız Yürekten Çıkıyor Ve Semayı Titretmiyor ki Zalimde K

— kul mehmet · 19 Temmuz 2015

Tekbirlerimiz Bile Cansız, Yürekten Çıkıyor Ve Semayı Titretmiyor Ki,
Zalimde Karşımızda Titresin

Bugün mübarek Ramazan bayramının ikinci günü, neşeyle dolmak sevinçli olmak istiyor insan ama gel gör ki Müslüman ülkelerinde, Orta doğuda, Filistin de, Myanmar, Çin de, Suriye de... Zulüm altında olması nedeni ile buruk geçerken, gönlüme bir kaya gibi oturan İslam âleminin sessizliği yüreğime oturuyor, yutkunmak bu kadar zor iken o kardeşlerimin halini düşünürken, onların o sessiz feryat ile çığlıkları kulaklarımı tırmalıyor!

İnsanlar olarak daha doğrusu Allah(c.c.) ve nur ve gül kokan Resule ümmet olan biz müminler, her mutsuz insanın mutsuzluğunda sorumluyuz ve onların mutlu olmasını sağlamakta, bize düşen bir görevdir. Kitabımız Nur Kur'an ve gül kokan Nur Resul bize bunu söylüyor, ama gel gör ki duyan yok hisseden yok zulmün semayı yıkan feryadını, göz göre göre o adi aşağılık zalim denilen, adı Birleşmiş milletler olsa da Zulme ortak Milletler olarak, Müslüman kanını akıtmak için sanki kurulmuş, adi topluluktan medet bekler olduk... Neden Müslümanlardan medet umar olamadık? Hani nerde komşusu aç iken yatamayan o güzel insanları takip edenler? Hani nerede kardeşinin acısını hisseden ve onun yardımına koşanların izinde giden insanlar? Neredeler hepsimi saklanıyor, kendi karanlığında?

Bayram için bizimle olan Melekler üzgün hissetmemek mümkün mü, evimizin içinde üzgün bizimle beraber, biz üzgün isek-biz gülümse'sekte onlar bu zulüm karşısında üzgün-Şimdi kendi ülkesinde özgürce bayram yapamayan kardeşlerimiz, üzgünüz size koşamadık ayaklarımız prangalı, gönüllerimiz dehlizlerde karanlıklar içinde, sözlerimiz hecelerimiz çalındı...

Bir insan içinde yaşadığı şimdiki zamana göre diyorum neden mi herkes açıp Kur'an'ı kerimin Türkçesine her yerde ulaşabilir, teknoloji o kadar ilerledi ki biz insanlığımız solladı ve bizleri on asır geride bıraktı, o kokuşmuş inançsızlığımızla veya duyarsızlığımızla gerilerde kaldık, hiç ilerleyemiyoruz, kişi şimdi cenneti hak eden biri ise bunu muhakkak okuyacağı ayetlerin karşısında kendini bilir veya bulur. Eğer cennet ehli olduğunu ayetler ışığında kesin olarak bilmiyor ve İslam yolunda hiçbir faaliyet yapmıyor ve acıları yüreğinde hissetmiyor ise ancak cennete gideceğini ümit ediyor ise biliniz ki o kişinin yaşayacağı tek şey hüsrandır, yanılmadır kendi kendine gelin güvey olmaktır.

Allah'u Teâlâ, sadece kendisine teslim olmuş Kur'an Sünnet peşinde giden takva sahiplerinin cenneti hak ettiklerini buyurmuştur. Kıyamet günü ise istisnasız olarak tüm insanlar o yakan kavurucu olan cehenneme ulaşacaktır. Ancak Yüce Allah (c.c.) takva sahipleri cehennemi bir an gördükten sonra, Allah tarafından kurtarılacaklar ve hiç azap çekmeden hak ettikleri cennetlere sevk edileceklerdir. Allah'u Ekber.

Gönül isterdi ki cümle kardeşlerimiz, bizimle aynı huzur içinde bayram namazını kılın aynı huzur içinde bayramı kutlamaya başlasın ve cümle melekler evimizde, yanımızda, her anımızda bize gülümsesin, lakin

bu duyarsızlık, bu başıbozukluk, Kur'an ve sünneti yanlış uygulama veya hiç uygulamamız sonucunda hüsrani, göz yaşını feryatları yaşıyoruz. Melekler gönüllerimize nur taşır, nurdan dualarımız Rahman'a ulaştırır ama gel gör ki bu bayramda öylesine nurdan dua edenleri bulmak çok zor, eğer olsa idi bu zulümler biter, kan ve gözyaşı ile beslenen zalimler hayatta olmazdı. İlahi kardeşliği bilmek den aciz kullar olarak o ilahi kardeşliğin cennet kokusunu hissetmek'den uzak, bu ilahi kardeşliği yaşayarak bunun hissini semaya ve meleklerle göstermekten aciz kullarız diyorum.

Camide hutbede çekilen Tekbirlerimiz bile cansız, yürekten çıkmıyor ve semayı titretmiyor ki, zalimde karşımızda titresin... Suriye de katliam! Doğu Türkistan da ayrı bir katliam ve zulüm! Mısırdaki darbeci edepsizlerin kan akıtan oyunu! Arakan, Afrika da ki zulüm yokluk hangisini sayayım bilemiyorum! Yazar iken kalemim benden önce gözyaşı döküyor ama benden onlara ulaşacak duadan başka bir yardımın yok, ne demişler kör ile yatan şaşkınlık kalkar!

Yanan küllerinde yeniden silkinerek kalkacak gerçek bir Osmanlı olmadığımız ve Osmanlının sadece zevki sefada yaşadığını bildiğimiz için-Rezil TV kanallarının sayesinde- Osmanlının ruhunu yaşadığı duyarlılığı merhameti hissetmek den uzakta olduğumuz için, yanan küllerimizden silkinerek kalkamıyorum, haykıramıyorum gür sesimle o zalimin kulağına yeter bu zulüm diye! Müslümanlar, bir bedeninin uzuvları gibidir, biliyorum ama yetişemiyorum, yetişemiyoruz elimizde olmayan merhem ile merhem olmasa da gözyaşımız ile yanlarında olsak elimizde bir taş sopa ile o zalimin kafasına bir defa vurmanın şerefini yaşamaktan uzak kendi evimizde neşeli huzurlu bayramı yaşamak'dan başka bir şey gelmiyor elimizde... Kim pranga vurdu ellerimize, dizlerimize gözlerimize kulaklarımıza?

Ortada bayramı mutluluk huzur ile yaşanmayan bir kardeşimiz var ise bunun sorumlusu biziz, bayram toplumca ümmetçe yaşanınca bayram olur, semada melekler gülümser ve Yüce Allah (c.c.) ve gül kokan nur Resul bizden razı olur o zaman, yoksa acı buruk veya burukluk duymadan şimdi şu anda yaşanan bayram, bayram değil. Gül Kokan Resule ümmet olmak için çalışmayan insanlarda Ümmet olamaz, Ümmet olmaktan uzak çalışmadan kazanmayı bekleyen zavallılardan başkası değiliz vesselam, acıda olsa burukta olsa bu zulümlerin bitmesi dileği ile Ramazan bayramımız mübarek olsun kardeşlerim. Selam ve dua ile...

Yaşanılan bayram huzurlu değil
Zulüm geldi kapıya duyan yok
Zalim yüreğimiz yakar gören yok
Merhamet yok olmuş bilen yok
Sen bize yetiş Yüce Rahman
Kul Mehmet'im sen olma o gafillerle
Merhamet duası olsun çalış durma hep dillerde
Merhamet ile uzansın o ellerde
Kur'an sünnet sözleri olsun gönüllerde
Sen bize yetiş Yüce Rahman
Mehmet Aluç (Kul Mehmet)